

Fenséges céltalanság

[2011. február]

Figyeld a képet. Lentről nézd felfelé, és indulj is el, ha a spontán szimmetriát lépcsőnek gondolod. Megspórolni a kezdeteket Cro Magnon óta nem kifizetődő. Lassan haladj, ha haladni fogsz egyáltalán. Végtelen számú vetületben a magad egyéni változatával a tapasztalat naprakész műtárgyai közt bolyongani, lásd be, fenséges céltalanság. Amikor gyakorlati célok híján, megélhetési eszméktől egyre távolabb kezdődik el a földi szokások felszámolása. Amikor perspektíva-kuss van, és úgy fordulsz be valami más, körül nem írható kontratérbe, mintha motoroznál egy szintenként nehezített pályalabirintusban. Amikor a megszokotthoz képest úgy vagy egyedül, hogy minden elhasznált lélegzeted csönddé tömörül, és az én csak test-palackba zárt illó oxigén.

Kategória: vers, próza

Denumire autor: Turczi István

Látó Szépirodalmi Folyóirat